

కౌముది

అజ్ఞరఘవుల్లం

- మధురవోణి

ఆఫీసులో రెండు గంటల సేపు భీకరంగా సాగిన టీం మీటింగు అప్పుడే అయిపోయింది. ఆ మీటింగు తాలూకు వాయింపు వల్ల వచ్చిన తలనొప్పిని వదిలించుకోడానికి ఒక పెద్ద కప్పు కాఫీ అందుకుని ఉస్సారంటూ తన సీట్లోకి వచ్చి కూర్చుంది మధురిమ. పాద్మాన్నే ఆఫీసుకి రావడమే మీటింగులో దూరిపోవడం వల్ల ఆ రోజు ఈ-మెయిల్ కూడా చూసుకోలేదని గుర్తొచ్చి మెయిల్ బాక్సు తెరిచి చూసింది. స్వప్నదీపిక పేరుతో క్రితం రోజు రాత్రి వచ్చిన ఒక ఈ-మెయిల్ కనిపించింది. ఆ పేరుతో మధురిమకి తెలిసిన వాళ్ళవరూ లేరు. మెయిల్ సబజెక్ట్లో ‘ఏమని రాయాలో తెలియట్టేదు’ అని కనపడగానే చిత్రంగా అనిపించింది మధురిమకి. ఎవరో ఏమిటో తెలుసుకుండామని ఆసక్తిగా చదవడం మొదలు పెట్టింది మధురిమ.

డియర్ మధూ,

‘నన్న డియర్ అని పిలవడానికి ఎంత ధైర్యం’ అని అనుకుంటున్నారా! నేనెవరో మీకు తెలీకపోయినా మీరు మాత్రం నాకు అత్యంత సన్నిహితులని నాకనిపిస్తూ ఉంటుంది. అందుకే కాస్తంత చనువు తీసుకుని మిమ్మల్ని మధూ అని పిలిచే ధైర్యం చేశాను. ‘కోకిల’ ప్రతికలో ప్రతీ వారం వచ్చే మీ ‘వెన్నెల వాన’ శీర్షికని క్రమం తప్పకుండా చదువుతూ ఉంటాను. నేను ఎంతో ఇష్టంగా చేసే పనుల్లో మీరు రాసినవి చదవడం ఒకటి. ఇవ్వాళ్ళి శీర్షిక చివరన ఇచ్చిన మీ ఈమెయిల్ ఐడిని చూడగానే ఎగిరి గంతెయ్యాలన్నంత సంబరంగా అనిపించింది. నేనెంతగానో అభిమానించే మధురిమగారితో నేరుగా మాట్లాడవచ్చు అనుకోగానే ఎంత ఉద్యోగంగా అనిపించిందో! నాకైతే చెప్పలేనంత సంతోషంగా వుంది నా అభిమాన రచయితితో ఇలా మాట్లాడగలగడం.

మా ఇంట్లో వాళ్ళందరికి కూడా మీరంటే చాలా ఇష్టం. ఎందుకంటే నేను చదవడమే కాకుండా వాళ్ళందరికి కూడా చదివి వినిపిస్తుంటాను. మీరు రాసిని చదువుతుంటే నిజంగా వెన్నెల వానలో తడుస్తున్నట్టే ఉంటుంది నాకు. మీరు పుప్పులతో, కొమ్మలతో, మబ్బులతో, చుక్కలతో, చందమామతో చెప్పి ఊసులన్నీ చదువుతూ ఉంటే నేనూ మీ పక్కనే ఉండి అవన్ని కళ్ళారా చూస్తున్నట్టుగా ఉంటుంది. అచ్చంగా మీలాగే నాక్కాడా ప్రకృతి అంటే ఎంతో ఆరాధన. అయినా మీ అంత అందంగా మాత్రం నేను చెప్పలేననుకోండి. అసలెలా అంత అందంగా రాయగలరు మీరు? మీ పూల కుండిలో పూసిన ఒక చిన్న పుప్పుతో చెప్పిన ఊసులు, ప్రభాతవేళ పలకరించే సూర్య కిరణాలతో మీ ప్రేమాయిఱాం.. అవన్ని నేనిపుటికి ఎన్ని సార్లు చదివానో లెక్క లేదు! ఏంటో.. నా పాటికి నేను అలా వరద గోదారిలా చెప్పుకుపోతున్నానేమో కదూ! మీ అమూల్యమైన సమయంలోంచి ఒక్క నిమిషం నాకు కేటాయించి ఒక్కసారి హాయ్ చెప్పారంటే చాలు.. నాకదే బోల్లంత సంతోషం! చెప్పారు కదూ!

మీ సమాధానం కోసం వెయ్యి కళ్ళతో ఎదురు చూస్తూ..

మీ అభిమాని, స్వప్నదీపిక

స్వప్నదీపిక రాసిన మెయిల్ చదవడం అయిపోయేసరికి అప్పటిదాకా ఉన్న విసుగు స్తానంలో కొత్త ఉత్సాహం బయలుదేరింది మధురిమలో. తలనొప్పితే ఎప్పుడు ఎగిరిపోయిందో గుర్తించనే లేదు. తనెవరో ఏవిటో కూడా తెలికుండా, కేవలం తన పిచ్చి రాతల్ని చూసి అంత అభిమానం చూపుతున్న ఆ అమ్మాయి చాలా అబ్బురంగా కనిపించింది. ఆ అమ్మాయి మాటల్లో కేవలం పొగడ్లలు కురిపించే అభిమానం కంటే, అంతల్లినంగా ఓ చక్కటి స్నేహాతత్వం దగి ఉందనిపించింది. తన రాతల వల్ల ఒక వ్యక్తికి ఇంత సంతోషం కలుగుతోందనుకుంటే చాలా అనందంగా అనిపించింది మధురిమకి. మరి అట్టే ఆలస్యం చేయకుండా స్వప్నదీపిక ఉత్తరానికి సమాధానం రాయడం మొదలు పెట్టింది.

పోయ్ దీపూ,

స్వప్నా అని పిలవడం కూడా బాగుందనుకో! కానీ, దీపూ అంటే ఇంకా నచ్చింది. అందుకే అలా పిలిచాను. అసలు స్వప్నదీపిక అన్న మీ పేరు చూడగానే పోరాటిక సినీమాల్లో తిరిగే గంథర్వ కన్యలూ, కిస్నేరలూ గుర్తొచ్చేశారు నాకైతే. మీ పేరులాగే మీ మనసు కూడా అందమైనది.. సున్నితమైనది కూడా! అందుకే ఎక్కడో ప్రతికలో నాలుగు వాక్యాలు రాసే అమ్మాయి మీద ఇంత అభిమానం పెంచేసుకున్నారు. నా పిచ్చి రాతల్ని ఇంతలా ప్రేమించే మీలాంటి ప్రియనేస్తం దొరికినందుకు నాకు చాలా సంబరంగా ఉంది. వెలకట్టలేని మి అభిమానానికి, ఆప్యాయతకీ మనఃస్మార్తిగా ధన్యవాదాలు చెబుతున్నాను.

ఇక పోతే మీరు నన్ను ధైర్యంగా ‘డియర్’ అని పిలిచేయుచ్చు. ఇంత అభిమానంగా ఉండే నేస్తాలకి తప్ప ఆ హక్కు ఇంకెవరికుంటుంది చెప్పండి. నిజానికి నాక్కూడా మీ అంత ఉత్సాహంగా, సంతోషంగా ఉంది మీతో మాటల్లాడ్డం. అసలే వెయ్యి కళ్ళతో ఎదురు చూస్తాను అన్నారు కదా! అందుకే మిమ్మల్ని అట్టే ఎక్కువేసేపు ఎదురు చూపుల్లో నిలపడం ఇష్టం లేక వెంటనే సమాధానం రాస్తున్నాను. నా కబుర్లు వెన్నెలవానలో వింటున్నారు సరే.. మరి మీ కబుర్ల సంగతేంటి? ఇప్పుడు మీరు చేస్తే నేను వింటాను.

ప్రేమతో..

మధురిమ

”చాలా చాలా చాలా.. ఫాంక్ మధూ.. (ఊ.. అని దీర్ఘం పుంటే మధు డియర్ అని అర్థమన్నమాట!) అందరూ నన్ను స్వప్నా అనే పిలుస్తారు కాబట్టి అలానే అలవాటు అయిపోయింది. దీపూ అనే పిలుపంటే నాకూ ఇష్టమే! అందుకే ఎప్పుడూ నా కళ్ళకి కనపడేలా నా మెయిల్ పడీలో దీపూ అని పెట్టుకున్నాను. నాకెంతో ఇష్టమైన మీరు నన్ను దీపూ అని అంత ముద్దగా పిలుస్తుంటే కాదనగలనా! మీ దగ్గర నుంచి ఇంత పెద్ద సమాధానం చూసి ఎంత మురిసిపోయానో తెలుసా! ఇల్లంతా గంతులు వేస్తా మా ఇంట్లో వాళ్ళందరికి చెప్పేశాను కూడా! ఈ సంబరంలో మీతో బోల్లెన్ని కబుర్లు చెప్పాలని ఉంది. కానీ మధూ.. ఇప్పుడు నాక్కుంచెం ఒంట్లో బాలేదు. అందుకే పెద్ద ఉత్తరం రాయలేకపోతున్నాను. ఇంకో నాలుగు రోజుల్లో ఆదివారం వస్తుంది కదా! ఆ రోజు నేను మళ్ళీ మెయిల్ చేస్తాను. అందాకా సెలవు!

ప్రేమతో, మీ దీపూ

ఎంతో ఉత్సాహాన్ని మోసుకొస్తూ స్వప్నదీపిక నుంచి వచ్చిన ఉత్తరం చూసిన మధురిమ ఆ అమ్మాయి అమాయకమైన అభిమానానికి తనలో తనే నవ్వుకుని వెంటనే కుప్పంగా మరో జవాబు రాసి పంపింది.

హాయ్ దీపూ,

అందరూ ఎలా పిలిచినా నేను మాత్రం ఇలానే పిలుస్తా! ఒంట్లో సరిగ్గా లేదన్నారు.. ఆరోగ్యం బాగోలేదా ఏంటీ? జాగ్రత్త సుమా! అయితే నా ఉత్తరం పుణ్యమా అని పాపం మీ ఇంట్లో వాళ్ళు మీ గంతులు భరించాల్సి వచ్చిందన్నమాట! అలా బుంగ మూతి పెట్టుకు అమృదూ.. సరదాగా అన్నానులే! అస్తిత్వమీ కంగారు లేదు.. నేనెక్కడికీ పోను కాబట్టి మీకు వీలైనప్పుడే పలకరించండి. ఆదివారం వచ్చే మీ ఉత్తరం కోసం ఎదురు చూస్తూ..

ప్రేమతో,

మధురిమ

●●●

అన్నట్టగానే ఆదివారం ఉత్తరంతో మధురిమని పలకరించింది స్వప్నదీపిక.

డియర్ మధూ..

బాపున్నారా! నా విషయానికి వస్తే, అవును కాస్త జ్యరంగా ఉంది ఇప్పుడు కాస్త ఫర్యాలేదు. అవునూ.. మీరు బిజీగా ఉన్నారా? ఇవ్వాళ పాద్మన్మే ‘కోకిల’ లో మీ శీర్షిక కనపడకపోయేసరికి చాలా దిగులేసింది. మీ మధురమైన వెన్నెలవానలో మమ్మల్ని ఎందుకు తడపలేదు ఇవ్వాళ. నేను అలిగాను మీ మీద!

మీ దీపూ

●●●

ఆ మరుసటి రోజు స్వప్నదీపిక ఉత్తరానికి మధురిమ సమాధానం రాసి పంపింది.

హాయ్ దీపూ,

అయ్యా! నీకు జ్యరమెచ్చిందా.. ఇప్పుడేలా ఉంది? అంతా తగ్గిపోయినట్టేనా! బాగా విశాంతి తీసుకో! ప్రత్యేకంగా బిజీ అంటూ ఏమీ లేదు. నిన్న నా పుట్టిన రోజని అమ్మావాళ్ళు రావడం వల్ల ఇంట్లో హడావుడిగా ఉండి మొయిల్ చూసుకోవడం కుదర్లేదు. ఇవ్వాళ ఆఫీసుకి రాగానే మొదట చేస్తున్న పని నీకు సమాధానం రాయడమే! ఇవ్వాళ్లి పుత్రికలో ఏదో ప్రత్యేక వ్యాసం వెయ్యడం వల్ల ఫలం చాల్లేదని నా శీర్షిక వేయలేదుట. ఇలా నా అభిమానులందరూ విచారిస్తున్నారండి.. ఇంకోసారి ఇలా చేస్తే బాగోదు.. అని వాళ్ళకి గట్టిగా ఔల్చేటు చెప్పిశానులే! వచ్చే వారం యథావిధిగా వచ్చేస్తుంది. అయినా, నీకసలే జ్యరం కదా.. ఇలాంటి సమయంలో వెన్నెల వానలో తడవకపోడమే ఆరోగ్యానికి మంచిది తెలుసా!

ఇంతకీ మీ గురించి ఏమీ చెప్పలేదు.. ఏం చేస్తుంటారు.. తెలుసుకోవచ్చా? ఎందుకో నువ్వు కాలేజీకచ్చే అమ్మాయివని అనిపిస్తోంది నాకు! ఏంటో.. కాసేపు నువ్వు, కాసేపు మీరు అంటూ అయ్యామయంగా పిలిచేస్తున్నా కదా! ఏంటో.. అయ్యా జ్యరమా అని అడగాలనుకున్నప్పుడు అలా చప్పున నువ్వు అని వచ్చేసింది.. ఏమనుకోకిం! ఆరోగ్యం జాగ్రత్త!

ప్రేమతో, మధురిమ

●●●

ఆ మరునాటికి మధురిమ మొయిల్ బాక్స్‌లో స్వప్నదీపిక నుంచి వచ్చిన రెండు మొయిల్స్ కనిపించాయి. ఒక మొయిల్లో రకరకాల యానిమేషన్ బొమ్మలతో కూడిన పుట్టిన రోజు శుభాకాంక్షలు కనిపించాయి. అందంగా పేర్చిన ఆ బొమ్మలన్నీ చూస్తుంటే అవతల వ్యక్తి తోముని

ఎంతో శ్రమ తీసుకుని, శ్రద్ధగా పంపారని యిట్లే ఆర్థమైపోతోంది. ఉత్తరం చివర్లో శుభాకాంక్షలతో (నూట నాలుగు టెంపరేచర్తో) అని రాసుండటం చూసి ఫక్కన నవ్యేసింది మధురిమ. అంత అందమైన శుభాకాంక్షలు చూసి ఓ క్షణం ముచ్చటగా అనిపించినా అంతలోనే మనసు చిముక్కుమనిపించింది. అసలే ఒంట్లో బాలేదన్న పిల్లని అనవసరంగా ఎంత శ్రమ పెట్టాను. గబుక్కన మాటల్లో నా పుట్టినరోజని అనెయ్యకుండా ఉండాల్సిందని నొచ్చుకుంది. ఆ తరవాత స్వప్నదీపిక నుంచి వచ్చిన మరో ఉత్తరం తెరిచి చూసింది.

డియర్ మధూ,

ఎంత మంచి మాట చెప్పారు! నేనింకా ఆ శీర్షిక అయిపోయిందేమానని బెంగ పడిపోయాను. అయితే వచ్చే వారం నుంచి అంతరాయం లేకుండా వెన్నెలవాన కురుస్తానే ఉంటుందన్నమాట! చాలా సంతోషంగా ఉంది. నాకింకా జ్యారం తగ్గలేదు మధూ! అసలే వర్షాకాలం కదా.. అందుకే జ్యారాలు వేస్తే ఓ పట్టాన తగ్గట్టేదు. వైరల్ ఫీవర్ అని రిపోర్ట్లో తేలింది. నిన్న రాత్రి నుండి బాడీ టెంపరేచర్ కాస్టు పెరిగింది. అందుకే కంప్యూటర్ ముందు కూరోవడం కుదరట్టేదు. ప్రతి రోజుగా పగలంతా కూడా పడుకునే ఉంటున్నా ఈ అర్థరాత్రి పూట ఇప్పుడే ఎందుకో మెలకువ వచ్చింది. చాలా అలసటగా ఉంది మధూ! అయినా గానీ మీరు సమాధానం ఇచ్చి ఉంటారని ఆతృత ఆప్కకోలేక కంప్యూటర్ ఓపెన్ చేసేసా! జ్యారం తగ్గాక అన్ని విషయాలు మాట్లాడుకుండా. జ్యారం తగ్గాక మొదట మీతోనే మాట్లాడుతా.. సరేనా!

బోలెడు ప్రేమతో (మరి కాస్టు జ్యారంతో)

మీ దీప్మా

●●●

స్వప్న దీపిక ఉత్తరం చదవడం పూర్తయ్యేసరికి తెలీకుండానే మధురిమ కళ్ళ నిండా నీళ్ళ నిండిపోయాయి. ఏ బంధమూ, బంధుత్వమూ లేకపోయినా కేవలం రాతల ద్వారా పరిచయమున్న వ్యక్తి మిద ఎంతటి ఆపేక్ష పెంచుకుంది ఈ అమ్మాయి.. అని చాలా ఆశ్చర్యంగా అనిపించింది. తమ పరిచయం కేవలం వారం రోజులదే అయినా గానీ ఈ స్నేహముబంధం ఏదో జన్మలోనుంచి ఈ జన్మలోకి కొనసాగుతోందేమో అన్నంత భ్రమ కలిగింది కాసేపు. ఆ క్షణంలో ఆ అమ్మాయి తన మనసుకి ఎంతో దగ్గరైన ఆత్మియనేస్తంలా అనిపించింది. ఆ అమ్మాయి చూపిస్తున్న ఆప్యాయతకి కరిగిపోయిన మధురిమ ‘ఎంత నిష్టలైషమైన మనసు!’ అనుకోకుండా ఉండలేకపోయింది. తనకి వెంటనే జ్యారం తగ్గిపోయి తొందరగా కోలుకోవాలని మనస్సుర్చిగా దేవుడ్ని కోరుకుంటూ తనకి జవాబు రాయడం మొదలు పెట్టింది.

ప్రియమైన దీప్మాకి,

అయ్యా.. వైరల్ ఫీవరా నీకు వచ్చింది! అందుకే చాలా నీరసంగా ఉండి ఉంటుంది. కాస్టు ఎక్కువ సమయమే పడుతుంది మళ్ళీ హుషారు రావడానికి. అసలు ఇంత జ్యారంగా ఉంచుకుని అంత పెద్ద శుభాకాంక్షల మెయిల్ ఎందుకు తయారు చేసాపు? నేనేదో మాటవరసకి అన్నాను. ఓ మారు ‘హ్యాపీ బర్టీడ్’ అని ఊరుకోవచ్చుగా! నువ్వుంత శ్రమ తీసుకుని శుభాకాంక్షలు తయారు చేసి పంపుతావని అనుకుని ఉంటే, నేనులు చేపేదాన్నే కాదు. చాలా చాలా అందంగా, ముద్దుగా ఉన్నాయి నువ్వు తయారు చేసి పంపిన బుల్లి బుల్లి బొమ్మల శుభాకాంక్షలు. కానీ, నాకు మాత్రం బాధిసింది. అర్థాంత అనవసరంగా నీకంత శ్రమ కలిపించానే.. అసలే ఒంట్లో బాగోలేకపోతే అనిపించింది. ఈ నేస్తాన్ని క్షమిస్తావు కదూ!

అసలు నూట నాలుగంటే ఎంత జ్యారమో తెలుసా నీకు? నువ్వు అస్తులు కంప్యాటర్ ముందు కూర్చోకు. హాయిగా బజ్జో! యా ఉత్తరానికి సమాధానం కూడా ఇవ్వక్కరేదు. జ్యారం తగ్గాక నువ్వున్నట్టు బోలెడు కబుర్లు చెప్పుకుండా! సరే.. మరీ పెద్ద ఉత్తరం రాసేనినా చదవడానికి నీకు నీరసం వస్తుంది. ఇక్కడితో ఆపేస్తున్నా..బాగా విశాంతి తీసుకో. సరేనా! ఆరోగ్యం జాగ్రత్త!

ప్రేమతో,

మధురిమ

●●●

స్వప్నదీపికకి జ్యారం తగ్గేదాకా కాస్త విశాంతి అవసరం కాబట్టి కొన్ని రోజుల పాటు తనకి ఉత్తరాలు రాయడం మానుకోవాలనుకుంది మధురిమ. కానీ చిత్రంగా తెల్లారేపాటికి స్వప్నదీపిక దగ్గర నుంచి మరో ఉత్తరం వచ్చింది.

డియర్ మధూ,

ఎలా ఉన్నారు? నాకు జ్యారం నూట నాలుగు దాటిపోవడంతో ఇంట్లో కంప్యాటర్ ముట్టుకుంటే కాళ్ళు విరక్కొడతామని బెదిరించారు. కాస్త నీరసంగా వుందని ఇంట్లో చెప్పి డాక్టర్ చెక్స్ కోసం వచ్చాను. డాక్టరు కొంచెం తెలిసినాయనలే.. అందుకే ఆయన డైట్స్ మీదున్న లాప్టాప్ అందుకుని మీకు మొయుల్ పెడుతున్నా! చూడండి నేను ఎంత మంచిదాన్నో కదా! తొందర్లోనే కోలుకొని హాయిగా కబుర్లు చెప్పుకుండాం. జ్యారం తగ్గాక మొదట మీతోనే మాట్లాడతాను.. సరేనా!

అందాకా.. బోలెడంత ప్రేమతో,

మీ దీప్మా.

●●●

ఉత్తరం చదివి.. ‘ఎంత అల్లరి పిల్ల!‘ అని నువ్వుకుని.. వెంటనే తనకి జవాబు రాసింది మధురిమ.

ప్రియమైన దీప్మా,

నువ్వు చాలా మంచిదానివి. అందుకే మీ ఇంట్లోవాళ్ళతో పాటు నా నూట కూడా విను. జ్యారం తగ్గేదాకా కంప్యాటర్ జోలికి వెళ్ళకు. అసలు ఏ పనీ చేయుద్దు. ఏదైనా మంచి సంగీతం పెట్టుకుని వింటూ హాయిగా బజ్జో! బాగా విశాంతి తీసుకో. ఇక్కడి నుంచే నీకో మంత్రం వేసేశాను. జ్యారం, నీరసం అంతా రెండోజుల్లో పూర్తిగా ఎగిరిపోతాయి. అప్పుడు తీరిగ్గా మాట్లాడదాం. జ్యారం పూర్తిగా తగ్గిపోయి బాగా హఱపూర్ణాచేదాకా కష్టపడి ఉత్తరాలు రాయకు. సరేనా.. ఆరోగ్యం జాగ్రత్త!

ప్రేమతో,

మధురిమ

ఆ తరవాత ఓ వారం రోజుల దాకా స్వప్నదీపిక నుంచి మరే ఉత్తరమూ రాలేదు. జ్యారం తగ్గాక తనే జవాబు ఇస్తుందిలే అని మధురిమ కూడా పలకరించే ప్రయత్నం చేయలేదు. ఒక రోజు రాత్రి పూట యథాలాపంగా టీవీలో వార్తలు చూస్తూ ఉండగా.. రాష్ట్రంలో ఎన్నడూ లేనంతగా భారీ వర్రాలు కురుస్తున్నాయని, ఆ కారణంగా వైరల్ జ్యారాలు విపరీతంగా పెరిగాయనీ, వాటిల్లో చాలా రకాల జ్యారాలను కొత్తవాటిగా డాక్టర్లు గుర్తించారనీ, కొన్ని రకాల వైరల్ జ్యారాల కారణంగా అకస్మాత్తుగా రక్తంలో పెనుమార్పులు సంభవించి చాలామంది ప్రాణాలు కూడా కోల్పోతున్నారని చెప్పారు. వైరల్ జ్యారం అనగానే మధురిమకి చప్పున స్వప్నదీపిక గుర్తొచ్చింది. తనతో మాట్లాడి చాలా రోజులైపోయిందని గుర్తొచ్చి అప్పటికప్పుడు వెళ్ళి కూర్చుని తన క్షేమసమాచారాలు తెలపమని ఒక మొయుల్ పెట్టి వచ్చింది.

ఆ తరవాత వారం రోజులైనా తన దగ్గరి నుంచి జవాబు రాకపోయేసరికి మధురిమకి ఆందోళన మొదలైంది. తన దగ్గర నుంచి జవాబు రాకపోవడం చేత చాలా బెంగగా ఉందంటూ, కనీసం ఒక్క ముక్కలోనైనా తన క్లేమం తెలపమని స్వప్నదీపికకి నాలుగైదు సార్లు మెయిల్ పెట్టింది మధురిమ. వాటిలో ఏ ఒక్కదానికి సమాధానం రాలేదు. అప్పుడప్పుడూ ఆ రోజు టీవీ వార్తల్లో విన్న విషయాలు జ్ఞాపకం వచ్చి ఓ క్షణం గుండె రుమల్లమంటోంది మధురిమకి. అంతలోనే.. ఎక్కడో ఏదో జరిగిందని మరీ ఇంత వెరిగా ఆలోచ్చేస్తే ఎలా అని తనకి తానే సర్లి చెప్పుకుంటోంది.

ఇసీ, ఎంతగా ఆలోచించినా స్వప్నదీపిక క్లేమ సమాచారాలు ఎలా తెలుసుకోగలదో మధురిమకి అంతు పట్టలేదు. ఒక్క శామెయిలు అడుసు తప్పించి స్వప్నదీపికకి సంబంధించిన మరే వివరాలూ మధురిమకి తెలీదు. అలా అలా రోజులు, వారాలు, నెలలు గడుస్తున్నాయి. తను జ్ఞాపకాని కొచ్చినప్పుడల్లా స్వప్నదీపికకి ఉత్తరాలు రాస్తూనే ఉంది మధురిమ. వాటిల్లో ఒక్కదానికి కూడా జవాబు రావడం లేదు. అయినా, ఏదో ఒక రోజు స్వప్నదీపిక దగ్గర నుంచి జవాబు వస్తుందన్న నమ్మకం పూర్తిగా చెరిగిపోలేదు మధురిమ మనసులో.

మధురిమ ఓ సారి తన ‘వెన్నెల వాన’ కోసం స్నేహం గురించి రాస్తూ చివరి వాక్యం ఇలా రాసుకుంది.

జీవిత ప్రయాణంలో కొన్ని స్నేహాలు అలా అలవోకగా ఓ సాయంకాలపు వాసంత సమీరంలా మృదువుగా మనల్ని తాకి వెళ్లిపోతాయి. ఆ గాలి తెమ్ముర మనల్ని దాటిపోయినా దాని తాలూకు స్నేహ పరిమళం మాత్రం ఓ మధుర జ్ఞాపకంలా భద్రంగా మన మదిలో కొలువుండిపోతుంది. కేవలం నా అక్షరాల్లో నన్న చూసి అభిమానించిన ఓ నేస్తం, అలాంటి మరికొన్ని అక్షరాల్లోనే నాకు ఆప్యాయతను పంచిన ఆ ప్రియనేస్తం.. నా మది తీరపు మధురస్పృతిలో ఒక అక్షరస్వప్నంలా నిలిచిపోయింది!

◆ఏ సంబంధమూ లేకపోయినా కేవలం అక్షరాల బంధంతో అభిమానం పెంచుకుని వెలక్కలేని పేమను పంచే స్వప్నదీపిక లాంటి అభిమానులందరికీ ఈ కథ అంకితం!

మధురవాణి గారు గత ఐదేళ్ళగా జర్మనీలో నివసిస్తున్నారు. జీవశాప్రంలో డాక్టరేటు పూర్తి చేసి ప్రస్తుతం జీవశాప్ర సంబంధిత పరిశోధనలోనే సైంటిస్టుగా పనిచేస్తున్నారు. తన ఆలోచనలు, అభిపొయాలు ‘మధురవాణి’ బ్లాగులో ఖాస్తూనే అప్పుడప్పుడూ కథలు కూడా వ్రాస్తుంటారు. తెలుగు పుస్తకాలు చదపడం, తెలుగు పాటలు వినడం, ఫోటోలు తీయడం మధురగారి అభిరుచలు <http://madhuravaani.blogspot.com>

Click here to share your comments on this story